

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoE/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714204975
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714204975.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného I., s.r.o., I. XX, E., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného Advocate, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava IČO: 36 865 141 proti povinnej A. J., rod. R., r.č. XXXXXX/XXXX, P. K. XXX/XX, C., o vymoženie 1320,57,-eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 13Er/280/2014-17 zo dňa 24.07.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvého stupňa“) žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 30.04.2014 bola súdu prvého stupňa doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 05.03.2014 a exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského rozsudku spoločnosti C. B. A., so sídlom v E. vedenom pod sp.zn. SR 04270/11 zo dňa 11.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2013 a vykonateľnosť 05.12.2013. K návrhu na vykonanie exekúcie bola priložený predmetný rozhodcovský rozsudok, zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.06.2010, Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VOP“) a rozhodcovskú zmluvu zo dňa 28.06.2010. Rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc prejednať spor medzi oprávneným a povinnou, a rozhodnúť a priznať oprávnenému v jeho návrhu požadované plnenie na základe rozhodcovskej doložky upravenej v článku II. bod 1 rozhodcovskej zmluvy v zmysle ktorej sa účastníci dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenie práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde.

Následne súd citoval § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok), § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rozhodcovskom konaní), § 52, § 53 ods. 4 písm. r) a 5, Občianskeho zákonníka a poukázal na stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove z dňa 27.09.2010.

Súd prvého stupňa preskúmal zmluvu uzatvorenú medzi oprávneným a povinnou z hľadiska ust. § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní a zistil, že predmetná zmluva spĺňa charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 Občianskeho zákonníka. Preskúmaním rozhodcovskej zmluvy zistil, že predmetná rozhodcovská zmluva, na základe ktorej rozhodcovský súd odvodzoval právomoc prejednať spor, bola predložená v predtlačenom formulárovom znení pripravenom vopred a spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah. Uviedol, že spotrebiteľ síce osobitne

podpisoval rozhodcovskú doložku na pripravenom formulári, ale je zrejmé, že si ju osobitne nevyjednal a nemal na vyber, vzhľadom na jej spojenie so zmluvou predloženou mu na podpis spolu s ostatnými štandardnými podmienkami a teda mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť sa všetkým podmienkam vrátane rozhodcovskému konaniu, ak ho dodávateľ vyvolal ako prvý. Rozhodcovská doložka je neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu a taktiež je sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Poukázal na geografickú neprijateľnosť miesta rozhodcovského konania, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a s takouto spája ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sankciu neplatnosti. Ak v rozhodcovskom konaní bola vec prejednaná na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy, nebola teda založená právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať a vydať exekučný titul a na základe takého nie je možné viesť exekučné konanie. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol.

Uznesenie bolo vydané vyšším súdny úradníkom.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie oprávnený. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Bol toho názoru, že exekučný súd prekročil rámec svojej preskúvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti Zákon o rozhodcovskom konaní. Namietal, že súd nesprávne aplikoval ust. § 45 ods. 1 a 2 Zákona o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov (exekučný titul, žiadosť o udelenie poverenia a návrh na vykonanie exekúcie) posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Bol toho názoru, že exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, ale musí sa obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu. Postupom súdu dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je rozpore s obsahom a účelom Zákona o rozhodcovskom konaní. Mal za to, že konajúci súd neúplne zistil skutkový stav veci, keď namietal skutočnosť, že medzi zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva resp. doložka. Poukázal na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa ust. 83 a násl. zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné, Konajúci súd tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval a zaťažil konanie vadou nedostatočného zistenia skutkového stavu. V zmysle článku 2 zmluvy je daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. rozhodnúť spor medzi zmluvnými stranami, rozhodcovský súd postupuje v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní, a preto bol exekučný titul vydaný v súlade s týmto zákonom. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Zákonný sudca podanému odvolaniu nevyhovel v súlade s ust. § 374 ods. 4 O.s.p..

Odvolací súd v zmysle zásad § 212 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie oprávneného nie je opodstatnené.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi závermi, uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne súd prvého stupňa aj bez návrhu prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej zmluvy. Najvyšší súd už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Vo veci 3Cdo 146/2011 najvyšší súd judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať

daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný“. Obdobne porov. aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011.

Odvolačný súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove z 27.9.2010 ani právneho názoru, ktorý by mal byť oprávnenému známy z uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 6CoE 73/2012, 6CoE 74/2012, 6CoE 95/2012, 6CoE 16/2012, 6CoE 12/2011, 6CoE 173/2011, 6CoE 1/2012 20CoE 40/2012, 20CoE 70/2012, 20CoE 73/2012, 20CoE 132/2012, 20CoE 200/2012, 20CoE 210/2012 (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 610/2012). Rozhodcovský rozsudok bol založený na rozhodcovskej zmluve v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove vo veci 6CoE 66/2012, 6CoE 256/2012).

Právna veda na tento problém reaguje Kristiánom Csachom: „Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu „vnúti“ štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojim konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardnými zmluvami“ (Štandardné zmluvy, str. 214, Vydavateľ Aleš Čeněk).

Pokiaľ odvolateľ poukázal na to, že rozhodcovská zmluva bola v tomto prípade samostatná a individuálne dohodnutá a účastníci ju uzatvorili slobodne a po zvážení všetkých náležitostí, tak k tomu odvolací súd poznamenáva, že rovnako ako samotná zmluva o úvere aj rozhodcovská zmluva sú spísané na predpísanom tlačive, ktorého obsah nemohol dlžník ovplyvniť a musel sa mu podriaďiť.

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6 M Cdo 9/2012). Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Súdna kontrola dopadá aj na za stavu, že zmluvný vzťah hlavný a vedľajší bol vyjadrený v samostatných listinách. Niet dôvod vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca (v danej veci predformulovaný na tlačive dodávateľa). Inak by aj napríklad záložné zmluvy, ktoré sa nachádzajú na „sólo“ tlačivách boli vylúčené zo súdnej kontroly. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v ohľade geografickej neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania zmysle judikatúry súdneho dvora C-240/98 - C-244/98 Oceáno grupo editoriale. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť viac ako 330 km (Svit - Bratislava) na rozhodcovské konanie je odradzujúca.

Vo svetle uvedených záverov správne súd prvého stupňa žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú (Rozsudok Súdneho dvora európskej únie C-243/08 Pannon).

Je treba zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora C-240/98 -C-244/98 Oceano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom).

Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú zmluvu nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné